

[Halvgaard]

det er uretfærdigt, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke mener, det er uretfærdigt, at et lærerkrav skal fremmes på bekostning af eleverne. Det bliver betalt af eleverne.

Jeg vil også spørge undervisningsministeren, om det ikke gør indtryk på ministeren, når formanden for landsforeningen Skole & Samfund, Eigil Brinch, peger på, at de bestandige forkortninger af skoletiden sker i en tid, hvor der for børnene er øget behov for kundskaber.

Jeg vil endelig gerne spørge ministeren, om ministeren ikke vil overveje simpelt hen at undlade at fremsætte et sådant forslag, der forringer arbejdet i folkeskolen.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fru Karen Højte Jensen spurgte mig, om jeg mente, jeg havde hjemmel til at udsende det cirkulære, der er udsendt. Ja, det har jeg, for citatet fra loven var ikke korrekt. Der står ikke i loven, at undervisningsåret er 200 dage. Der står, at undervisningsåret normalt er 200 dage, og deri ligger, at vi for et enkelt år godt kan ændre på det. Det er netop årsagen til, at vi, hvad angår den permanente ændring, fremsætter lovforslag.

Hr. Halvgaard takkede for svaret, men sagde samtidig, at det var utilfredsstillende. Det har jeg svært ved at forstå, for hr. Halvgaard spørger mig, om jeg er enig med min kollega finansministeren, og det var det, jeg svarede på. Hvis hr. Halvgaard ville have haft svar på noget andet, burde han have spurgt om det.

Med hensyn til bemærkningerne om lærerkrav må jeg gøre opmærksom på, at det er ikke lærerne, der er kommet og har bedt om mindre arbejdstid, det er dette folketing, der har vedtaget at forlænge ferien – med deraf følgende mindre arbejdstid.

Voigt (FP):

I den offentlige debat, der har været om denne sag, er det bl.a. af dagspressens omtale af sagen fremgået, at for øjeblikket, hvor vi har 9 års skolepligt, står vi i den situation, at timetallet svarer til det, man kunne opnå i 1970 ved at gå 7 år i skole. Det har stået i pressen, og jeg ville godt spørge, om ministeren her kan bekræfte eller afkræfte, at det virkelig forholder sig sådan, at for bare 10 år

siden havde man i de 7 skoleår det samme antal timer, som man i dag har på 9 år.

Formanden:

Det er jo et spørgsmål, der ikke hører hjemme under det stillede spørgsmål. Jeg ved ikke, om ministeren vil svare på det. (Op-hold). Ministeren vil ikke svare på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 125

5) Til *undervisningsministeren* af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Med hvilken begrundelse ønsker ministeren at nedskære personalet på rigshospitalets ortopædiske afdeling til under det halve?«

Skriftlig begrundelse

Under hensyn til landets alvorlige økonomiske situation er det naturligvis nødvendigt at skære ned på alle områder, men det virker aldeles urimeligt at pålægge en enkelt afdeling at skære sit personale ned fra 470 ansatte til 174 i stedet for at fordele nedskæringen jævnt på hele rigshospitalet.

Endelig er der jo også den mulighed for nedskæring på lønkontoen, at de højestlønnede går ned i løn, og det var måske en mulighed, ministeren burde overveje.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det spørgsmål, der her er stillet af hr. Pilgaard Andersen, må bero på en alvorlig misforståelse – selv af de urigtige oplysninger, der har været fremme i dagspressen om strukturændringer på rigshospitalet. Jeg har ingen som helst planer om at halvere personalet på rigshospitalets ortopædiske afdeling.

Men for at undgå yderligere misforståelser i denne sag skal jeg da gerne understrege, at det, der overvejes i øjeblikket, er, hvorledes rigshospitalets struktur mest hensigtsmæssigt kan tilpasses til det behov, der er for behandlingskapacitet på rigshospitalet. Forholdet er jo det, at der for 1981 og i årene fremover skal indgås aftaler med sygehuskommunerne øst for Store Bælt om deres brug af rigshospitalet. Og de ønsker, sygehuskommunerne har om brug af rigshospitalet, passer ikke helt til den specialefordeling, der i dag